

1. Prvý žalobný dôvod je založený na tvrdení, že ECB porušila práva žalobkyne tým, že nevybavila žiadosť žalobkyne jedným komplexným rozhodnutím, ktoré by zohľadňovalo všetky relevantné právne aspekty, a konkrétne že ECB niektoré dôvody na prístup nezohľadnila, že niektoré dôvody na prístup umelo poprela, že si nesprávne vyložila režim prístupu verejnosti takým spôsobom, ktorý skôr obmedzuje, než rozširuje prístup a transparentnosť, že si nevyložila a neuplatnila všetky režimy prístupu koherentne, že neposkytla primerané odôvodnenie, že sa dopustila pochybenia, keď prijala osobitné rozhodnutie o potenciálnom práve na prístup v súlade s článkom 22 ods. 2 SSMR ⁽¹⁾ a článkom 32 ods. 1 SSMFR ⁽²⁾, že nesprávne vylúčila zo zohľadnenia zásadu účinnej súdnej ochrany podľa článku 47 Charty základných práv Európskej únie a že nesprávne usúdila, že má povinnosť nespripustniť neupravený text posúdenia ako subjektu, ktorý zlyháva alebo pravdepodobne zlyhá.
2. Druhý žalobný dôvod je založený na tvrdení, že napadnuté rozhodnutie nie je dostatočne odôvodnené a obsahuje zjavne nesprávne posúdenia, pretože neexistuje žiadny zrejmy dôvod a žiadne vysvetlenie, prečo konkrétne upravené časti posúdenia ako subjektu, ktorý zlyháva alebo pravdepodobne zlyhá, musia byť nespripustnené.
3. Tretí žalobný dôvod je založený na tvrdení, že ECB si zle vyložila a nesprávne uplatnila článok 4 ods. 1 písm. c) rozhodnutia ECB o prístupe verejnosti k dokumentom ⁽³⁾, článok 27 SSMR, článok 53 CRD IV ⁽⁴⁾ a rozhodnutie Súdneho dvora vo veci *Baumeister* ⁽⁵⁾.
4. Štvrtý žalobný dôvod je založený na tvrdení, že ECB si zle vyložila a nesprávne uplatnila článok 4 ods. 2 rozhodnutia ECB o prístupe verejnosti k dokumentom.
5. Piaty žalobný dôvod je založený na tvrdení, že napadnuté rozhodnutie má procesnú vadu, pretože ECB neposkytla prístup k spisu v súlade s článkom 41 Charty základných práv Európskej únie v konaní, v ktorom bolo vydané napadnuté rozhodnutie.

⁽¹⁾ Nariadenie Rady (EÚ) č. 1024/2013 z 15. októbra 2013, ktorým sa Európska centrálna banka poveruje osobitnými úlohami, pokiaľ ide o politiky týkajúce sa prudenciálneho dohľadu nad úverovými inštitúciami (Ú. v. EÚ L 287, 2013, s. 63).

⁽²⁾ Nariadenie Európskej centrálnej banky (EÚ) č. 468/2014 zo 16. apríla 2014 o rámci pre spoluprácu v rámci jednotného mechanizmu dohľadu medzi Európskou centrálnou bankou, príslušnými vnútroštátnymi orgánmi a určenými vnútroštátnymi orgánmi (nariadenie o rámci JMD) (Ú. v. EÚ L 141, 2014, s. 1).

⁽³⁾ Rozhodnutie Európskej centrálnej banky zo 4. marca 2004 o prístupe verejnosti k dokumentom Európskej centrálnej banky (ECB/2004/3) (2004/258/ES) (Ú. v. ES L 80, 2004, s. 42; Mim. vyd. 01/005, s. 51).

⁽⁴⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2013/36/EÚ z 26. júna 2013 o prístupe k činnosti úverových inštitúcií a prudenciálnom dohľade nad úverovými inštitúciami a investičnými spoločnosťami, o zmene smernice 2002/87/ES a o zrušení smerníc 2006/48/ES a 2006/49/ES (Ú. v. EÚ L 176, 2013, s. 338).

⁽⁵⁾ Rozsudok Súdneho dvora z 19. júna 2018 *Bundesanstalt für Finanzdienstleistungsaufsicht/Ewald Baumeister* (C-15/16, EU:C:2018:464).

Žaloba podaná 26. decembra 2022 – Ordre néerlandais des avocats du barreau de Bruxelles a i/Rada

(Vec T-797/22)

(2023/C 63/79)

Jazyk konania: francúzština

Účastníci konania

Žalobcovia: Ordre néerlandais des avocats du barreau de Bruxelles (Brusel, Belgicko) a ďalších desať žalobcov (v zastúpení: P. de Bandt, T. Ghysels, J. Nowak, T. Bontinck a A. Guillerme, advokáti)

Žalovaná: Rada Európskej únie

Návrhy

Žalobcovia navrhujú, aby Všeobecný súd:

- zrušil článok 1 ods. 12 nariadenia Rady (EÚ) 2022/1904 zo 6. októbra 2022, ktorým sa mení nariadenie (EÚ) č. 833/2014 o reštriktívnych opatreniach s ohľadom na konanie Ruska, ktorým destabilizuje situáciu na Ukrajine, a článok 1 ods. 13 nariadenia Rady (EÚ) 2022/2474 zo 16. decembra 2022, ktorým sa mení nariadenie (EÚ) č. 833/2014 o reštriktívnych opatreniach s ohľadom na konanie Ruska, ktorým destabilizuje situáciu na Ukrajine, a to v rozsahu, v akom sa nimi nahrádzajú a menia odsek 2 a odseky 4 až 12, a ďalej odsek 2 a odseky 4 až 11 článku 5n nariadenia Rady (EÚ) č. 833/2014 o reštriktívnych opatreniach s ohľadom na konanie Ruska, ktorým destabilizuje situáciu na Ukrajine, pokiaľ ide o právne poradenské služby,
- uložil Rade povinnosť náhrady trov konania.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby uvádzajú žalobcovia tri žalobné dôvody.

1. Prvý žalobný dôvod je založený na porušení základných práv na ochranu súkromného života a na prístup k spravodlivosti, ktoré sú stanovené v článkoch 7 a 47 Charty základných práv Európskej únie, keďže všeobecný režim zákazu poskytovania právnych poradenských služieb predstavuje zásah do práva akejkoľvek osoby podliehajúcej súdnej právomoci obrátiť sa na svojho advokáta s cieľom právnej konzultácie, ako aj do zásady advokátskeho tajomstva a zásady nezávislosti advokáta.
2. Druhý žalobný dôvod je založený na porušení zásady proporcionality, keďže zavedenie všeobecného režimu zákazu poskytovania právnych poradenských služieb nie je spôsobilé dosahovať legitímne ciele sledované Úniou v rámci konfliktu medzi Ruskom a Ukrajinou a ide nad rámec toho, čo je striktné nevyhnutné na dosiahnutie týchto cieľov.
3. Tretí žalobný dôvod je založený na porušení zásady právnej istoty, keďže všeobecný režim zákazu poskytovania právnych poradenských služieb, ktorý bol zavedený, nie je ani jasný, ani presný, a neumožňuje žiadnu predvídateľnosť, pokiaľ ide o jeho uplatňovanie.

—————

Žaloba podaná 28. decembra 2022 – Ordre des avocats à la cour de Paris a Couturier/Rada

(Vec T-798/22)

(2023/C 63/80)

Jazyk konania: francúzština

Účastníci konania

Žalobcovia: Ordre des avocats à la cour de Paris (Paríž, Francúzsko), Julie Couturier (Paríž) (v zastúpení: L. Donnedieu de Vabres, advokátka)

Žalovaná: Rada Európskej únie

Návrhy

Žalobcovia navrhujú, aby Všeobecný súd:

- vyhlásil, že má právomoc rozhodnúť o tejto žalobe o neplatnosť v rozsahu, v akom jeho právomoc na základe úplného preskúmania zákonnosti nie je nijako obmedzená, pokiaľ ide o nariadenie prijaté na základe článku 215 ZFEÚ, ktoré vykonáva pozície Únie prijaté v kontexte SZBP,
- vyhlásil ich žalobu za prípustnú podľa článku 263 štvrtého odseku ZFEÚ,